**Euroopan parlamentti**
2024-2029

**HYVÄKSYTYT TEKSTIT**

# P10_TA(2025)0154

## Tuoteturvallisuus ja sääntelyn noudattaminen sähköisessä kaupankäynnissä ja tuonnissa EU:n ulkopuolelta

### Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2025 tuoteturvallisuudesta ja sääntelyn noudattamisesta sähköisessä kaupankäynnissä ja tuonnissa EU:n ulkopuolelta (2025/2037(INI))

*Euroopan parlamentti*, joka

– ottaa huomioon EU:n tulliliiton uudistamisesta 31. maaliskuuta 2022 julkaistun viisaiden ryhmän raportin ”Putting More Union in the European Customs: Ten proposals to make the EU Customs Union fit for a Geopolitical Europe”,

– ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2024 vahvistamansa kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin tullikoodeksista, Euroopan unionin tulliviranomaisen perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 952/2013 kumoamisesta[1],

– ottaa huomioon 5. helmikuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”Kattava EU:n keinovalikoima turvallista ja kestävää verkkokauppaa varten” (COM(2025)0037),

– ottaa huomioon pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden kieltämisestä unionin markkinoilla ja direktiivin (EU) 2019/1937 muuttamisesta 27. marraskuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/3015[2],

– ottaa huomioon yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta ja direktiivin (EU) 2019/1937 ja asetuksen

---

1 EUVL C, C/2025/1035, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj.
2 EUVL L, 2024/3015, 12.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3015/oj.

(EU) 2023/2859 muuttamisesta 13. kesäkuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/1760[1],

– ottaa huomioon huhtikuussa 2024 julkaistun Enrico Lettan raportin ”Much more than a market: Speed, security, solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens”[2],

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

– ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon,

– ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A10-0133/2025),

A. toteaa, että sähköinen kaupankäynti on muuttanut kuluttajien ostotapoja sekä kuluttajien ja yritysten vuorovaikutusta maailmanlaajuisesti ja avannut ennennäkemättömiä mahdollisuuksia; huomauttaa, että sähköinen kaupankäynti aiheuttaa merkittäviä haasteita EU:n kilpailukyvylle ja herättää huolta kuluttajien oikeuksista, terveydestä ja turvallisuudesta, etenkin koska jotkin tuoteryhmät herättävät polttavaa huolta siitä, millainen vaikutus niillä on haavoittuvassa asemassa oleviin kuluttajaryhmiin; ottaa huomioon, että sillä on ympäristövaikutuksia, erityisesti jätteen lisääntyminen ja kuljetuksista ja logistiikasta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt; muistuttaa, että sähköinen kaupankäynti vaikuttaa vähittäiskauppojen houkuttelevuuteen ja edistää näin kaupunkikeskustojen autioitumista; ottaa huomioon, että sähköisellä kaupankäynnillä on myös sosiaalisia vaikutuksia, erityisesti varastointi- ja jakelualan työolojen kannalta;

B. ottaa huomioon, että yli 75 prosenttia EU:n kuluttajista tekee ostoksia verkossa; ottaa huomioon, että sähköisen kaupankäynnin jatkuva kasvu parantaa tuotteiden saatavuutta kuluttajien kannalta ja niiden laatua sekä lisää hintakilpailua; ottaa huomioon, että sähköinen kaupankäynti vähentää pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) ja yrittäjien markkinoille pääsyn esteitä, edistää digitaalista osallisuutta, tukee yhteisöjä, joiden saatavilla on vähän palveluja, ja edistää innovointia, tuottavuutta ja talouskasvua kaikkialla sisämarkkinoilla;

C. ottaa huomioon, että pääasiassa Kiinasta tuotavien tuotteiden sähköisen kaupankäynnin yleistyminen on lisännyt myös vilpillistä kilpailua, jossa lakeja noudattamattomat myyjät kiertävät

---

1 EUVL L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

2 Letta, E., ”Much more than a market – Speed, security, solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens”, huhtikuu 2024, https://www.consilium.europa.eu/media/ny3j24sm/much-more-than-a-market-report-by-enrico-letta.pdf.

sääntelykustannuksia ja heikentävät lainsäädäntöä noudattavien yritysten toimintamahdollisuuksia; toteaa, että on kiireesti palautettava tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille yrityksille, erityisesti pk-yrityksille; toteaa, että on keskeistä varmistaa täytäntöönpanotoimien riittävä rahoitus ja valmiudet sekä kansallisella että EU:n tasolla ja välttää samalla täytäntöönpanon valvontavastuun liiallista siirtämistä yksityisille toimijoille;

D. ottaa huomioon, että eurooppalaisten yritysten, etenkin pk-yritysten, on noudatettava tiukkoja säännöksiä eivätkä ne voi kilpailla epätasapuolisilla markkinoilla sellaisten EU:n ulkopuolisten sähköisen kaupankäynnin alustojen kanssa, jotka välttelevät näitä velvoitteita; ottaa huomioon, että eurooppalaiset yritykset varaavat aineellisia ja henkilöresursseja sääntelyn noudattamisen varmistamiseen, mikä aiheuttaa niille huomattavia hallinnollisia ja taloudellisia rasitteita;

E. ottaa huomioon, että tietyt EU:n ulkopuoliset yritykset eivät noudata EU:n tietosuojasäännöksiä, joilla taataan kuluttajien korkealla tasolla oleva yksityisyyden suoja, sillä ne käyttävät henkilötietoja kuluttajien profilointiin; katsoo, että täytäntöönpanon valvontaa ja yhteistyötä on tehostettava, jotta varmistetaan yhdenmukainen yksityisyyden suoja kaikille kuluttajille;

F. panee merkille, että komission puheenjohtaja Ursula von der Leyen viittasi vuosien 2024–2029 poliittisissa suuntaviivoissaan tarpeeseen puuttua sähköisen kaupankäynnin alustoihin liittyviin ongelmiin sen varmistamiseksi, että kuluttajat ja yritykset hyötyvät tasapuolisista toimintaedellytyksistä, jotka perustuvat tehokkaaseen tulli-, vero- ja turvallisuusvalvontaan sekä kestävyysstandardeihin, ja antoi tämän tehtävän useiden johtavien varapuheenjohtajien ja komission jäsenten täytettäväksi;

G. ottaa huomioon, että EU:n säännöstön mukauttaminen verkkoympäristön toimintavaatimuksia vastaavaksi alkoi useita vuosia sitten ja että moniin tuotteita, kuluttajansuojaa ja tuoteturvallisuutta koskeviin lakeihin sisältyy nyt säännöksiä, joilla varmistetaan vankat suojatoimet digiympäristössä toimimista varten; toteaa, että näistä ponnisteluista huolimatta viranomaisten valtuuksissa saattaa koko toimitusketju vastuuseen ja varmistaa kuluttajansuojan toteutuminen on edelleen kriittisiä puutteita, joihin on kiireellisesti puututtava;

H. toteaa, että digipalvelusäädös[1], yleinen tuoteturvallisuusasetus[2], markkinavalvonta-asetus[3] ja asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä[4] voivat osaltaan vaikuttaa siihen, että sähköinen kaupankäynti on turvallisempaa ja oikeudenmukaisempaa, jos niiden toimiva täytäntöönpano ja valvonta varmistetaan; huomauttaa, että lainsäädännöstä huolimatta kuluttajajärjestöt ja muut järjestöt sekä kansalliset viranomaiset ovat tuoneet ilmi huoltaan siitä, että EU:ssa on liikkeellä paljon vaarallisia tuotteita, jotka eivät ole EU:n tuoteturvallisuuslainsäädännön eivätkä ympäristö- ja kemikaalistandardien mukaisia; toteaa, että jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten rahoituksen ja koordinoinnin parantaminen on olennaisen tärkeää, jotta näihin riskeihin voidaan puuttua tehokkaasti;

I. toteaa, että sähköisellä kaupankäynnillä voi olla merkittävä vaikutus kuluttajiin, koska se helpottaa ostosten tekemistä ainutlaatuisella tavalla, tarjoaa pääsyn monipuoliseen tuotevalikoimaan ja mahdollistaa kilpailukykyisen hinnoittelun; huomauttaa, että sähköinen kaupankäynti myös altistaa kuluttajat erilaisille riskeille, kuten vaarallisille tuotteille, avoimuuden puutteelle ja manipuloiville käytännöille, joissa käytetään hyväksi heidän haavoittuvuuksiaan;

J. katsoo, että kuluttajien suojelu on olennaisen tärkeää EU:n sisämarkkinoiden toimivuuden kannalta, koska sillä varmistetaan kaupallisten menettelyjen luotettavuus ja oikeudenmukaisuus ja mahdollistetaan siten kestävä talouskasvu ja innovaatiot; huomauttaa, että näihin huolenaiheisiin puuttuminen on tärkeää

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2065, annettu 19. lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/988, annettu 10. toukokuuta 2023, yleisestä tuoteturvallisuudesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ja neuvoston direktiivin 87/357/ETY kumoamisesta (EUVL L 135, 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020, annettu 20. kesäkuuta 2019, markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

4 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12. joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj).

digitaalisten palvelujen ja sähköisen kaupankäynnin avoimuuden, oikeudenmukaisuuden ja vastuullisen kehittämisen edistämiseksi;

K. ottaa huomioon, että sosioekonomisesti heikommista lähtökohdista ponnistavat ihmiset, kuten pienituloiset perheet ja lapset, ovat alttiimpia vaarallisten tuotteiden aiheuttamille riskeille niiden alhaisempien hintojen, aggressiivisen markkinoinnin ja laajan jakelun vuoksi;

L. toteaa, että huoli unionin voimassa olevan tullikoodeksin[1] mukaisten tullimenettelyjen soveltuvuudesta sähköiseen kaupankäyntiin siivitti merkittävällä tavalla komission tulliuudistuspakettia, muun muassa unionin tullikoodeksin tarkistamista koskevia lainsäädäntöehdotuksia ja EU:n tulliviranomaisen perustamista, sekä 150 euron kynnysarvon (*de minimis*) poistamista tuontituotteiden tullien ja arvonlisäveron maksamisessa;

M. ottaa huomioon, että tulliviranomaisiin on investoitava huomattavasti erityisesti, jotta voidaan varmistaa, että asianmukaisesti koulutettua henkilöstöä on riittävästi, ja taata näin EU:n tullijärjestelmien toiminta, kun tullitarkastusten kysyntä kasvaa räjähdysmäisesti; ottaa huomioon, että ilman tarvittavia henkilöstöinvestointeja digitaalisilla ratkaisuilla ei voida saavuttaa tehokkuus- ja yhdenmukaistamisetuja;

N. toteaa, että kehittyneellä tarkastusteknologialla, kuten tekoälyllä ja lohkoketjulla, voitaisiin merkittävästi parantaa tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten valmiuksia merkitä suuririskiset lähetykset ja automatisoida vaatimustenmukaisuustarkastukset jossakin mittakaavassa; panee merkille, että investoiminen tällaiseen teknologiaan on edelleen hajanaista ja epäyhtenäistä jäsenvaltioiden välillä; huomauttaa, että EU:n tason rahoituksen, koordinoinnin ja yhteentoimivuuden varmistamiseen tähtäävien toimien lisääminen on olennaisen tärkeää teknologian käyttöönoton nopeuttamiseksi ja täytäntöönpanomekanismien yleisen tehokkuuden ja vaikuttavuuden parantamiseksi;

O. toteaa, että tekoälyn ja esineiden internetin kaltaiset digitaaliset välineet voivat auttaa jäljittämään vaatimustenvastaisia tuotteita, mutta niiden käytössä on kunnioitettava kuluttajien yksityisyyttä eikä se saa johtaa käyttäjien yleiseen valvontaan;

P. ottaa huomioon, että kattavasta EU:n keinovalikoimasta turvallista ja kestävää verkkokauppaa varten 5. helmikuuta 2025 annetussa komission tiedonannossa korostetaan, että EU:n kuluttajien EU:n ulkopuolisten maiden alustoilta ostamien sähköisen kaupankäynnin tuotteiden määrän odotetaan lisääntyvän jatkossakin nopeaan tahtiin

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9. lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

ja hyötyvän nykyisestä arvoltaan vähäisten (enintään 150 euroa) lähetysten tullivapautuksesta;

***Vaatimustenvastaisten tuotteiden äkillinen lisääntyminen sähköisessä kaupankäynnissä***

1. korostaa, että EU:n kuluttajat tekevät yhä enemmän ostoksia EU:n ulkopuolisilta verkkoalustoilta sekä perinteisessä vähittäiskaupassa että valmistajan ja kuluttajan tai tuottajan ja kuluttajan välisessä kaupassa, joista jälkimmäisten suosio on kasvussa; painottaa, että sisämarkkinoilla liikkeellä olevien haitallisten tuotteiden määrä kasvaa kiihtyvään tahtiin ja EU:n kuluttajat käyttävät 19,3 miljardia euroa vuodessa vaarallisiin tuotteisiin, joista voi aiheutua tapaturmia ja jotka ovat vahingollisia EU:n taloudelle, kuten myös sisämarkkinoiden tulevaisuutta käsittelevässä Enrico Lettan raportissa todetaan[1];

2. panee merkille, että vuonna 2024 EU:hun tuotiin 4,6 miljardia verkkokaupoista ostettua tuotetta, joihin sovellettiin 150 euron kynnysarvoa ja joista 91 prosenttia oli peräisin Kiinasta, mikä tarkoittaa jopa 12:ta miljoonaa pientä pakettia päivässä, ja huomauttaa, että määrä on lähes kaksinkertainen verrattuna vuoteen 2023 (2,4 miljardia) ja yli kolminkertainen verrattuna vuoteen 2022 (1,4 miljardia); toteaa, että tämä kasvu on pahentanut vaatimustenmukaisuuteen liittyviä haasteita erityisesti tuoteturvallisuuden osalta ja että markkinavalvontaviranomaiset ja riippumattomat tutkijat ovat raportoineet sääntöjen noudattamatta jättämisen hälyttävästä asteesta;

3. korostaa, että EU:hun lähetettävät vaaralliset ja laittomat tuotteet lähetetään useimmiten suurina määrinä yksittäisiä ja usein pieniä paketteja ja että tuotteet myydään EU:n kuluttajille verkkoalustojen kautta EU:n ulkopuolista maista, erityisesti Kiinasta; tähdentää, että tällaisia tuotteita on vaikea valvoa ja että se on hankalaa tulliviranomaisille etenkin maahantulopisteissä, jotka useimmiten sijaitsevat sähköisessä kaupassa myytyjä tuotteita vastaanottavissa suurissa satamissa sekä rahtilentokentillä; korostaa, että tämän vuoksi tällaisten tuotteiden pääsyä EU:hun on lähes mahdotonta estää ja markkinavalvontaviranomaisten on entistä vaikeampi havaita tällaisia tuotteita ja poistaa ne sisämarkkinoilta; huomauttaa, että sama pätee kuluttajaviranomaisiin sen jälkeen, kun tuotteet ovat tulleet EU:n kuluttajien saataville;

4. korostaa, että sähköisen kaupankäynnin nopealla kasvulla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, jotka johtuvat muun muassa pakkausjätteen lisääntymisestä, huonolaatuisten ja lyhytikäisten tuotteiden ja niiden kuljetusten suuremmasta hiilijalanjäljestä sekä

---

1 Letta, E., ”Much more than a market – Speed, security, solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens”, huhtikuu 2024.

jätehuoltoon ja kierrätyskelvottomiin materiaaleihin liittyvistä ongelmista; korostaa tässä yhteydessä tarvetta varmistaa ympäristölainsäädännön noudattaminen ja edistää kestäviä kulutustapoja;

5. huomauttaa, että joihinkin EU:n ulkopuolisiin verkkomarkkinapaikkoihin kohdistuu väitteitä pakkotyön käytöstä; korostaa tässä yhteydessä, että asetuksessa (EU) 2024/3015 kielletään pakkotyöllä valmistettujen tuotteiden pääsy EU:n markkinoille ja että sen noudattamista on valvottava tehokkaasti sen täytäntöönpanon jälkeen, myös verkkomyynnissä;

6. ottaa huomioon, että käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaa koskeva asetus (EU) 2023/2411[1] tulee voimaan 1. joulukuuta 2025; toteaa, että maantieteelliset merkinnät, joita ei tueta riittävällä menekinedistämisellä ja suojelulla erityisesti EU:n ulkopuolisten maiden markkinoilla, voivat jäädä tehottomiksi; kehottaa tämän vuoksi komissiota tehostamaan yhteistyössä jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kanssa tarkastuksia, joilla pyritään pysäyttämään maantieteellisiä merkintöjä koskevia sääntöjä rikkovat tuotteet;

7. on huolissaan siitä, että tiettyjen suurten EU:n ulkopuolisten verkkoalustojen liiketoimintamalli perustuu pikamuotituotteiden ja ultrapikamuotituotteiden nopeaan ja laajamittaiseen tuotantoon ja jakeluun siten, että nopeus ja alhaiset kustannukset asetetaan kestävyyden, turvallisuuden ja laadun edelle; pitää valitettavana, että monet tällaiset tuotteet eivät ole EU:n lainsäädännön mukaisia, mutta lakeja noudattamattomat myyjät usein välttelevät niiden tarkoituksenmukaista täytäntöönpanoa tai sääntöjen noudattamatta jättämisen seuraamuksia; korostaa, että tällaiset käytännöt ovat eräänlaista sosiaalista ja ympäristöön liittyvää polkumyyntiä, josta seuraa jatkuvaa ja epäoikeudenmukaista kilpailuetua näille EU:n ulkopuolisille alustoille, mikä aiheuttaa suhteetonta painetta eurooppalaisille yrityksille, erityisesti pk-yrityksille ja mikroyrityksille; korostaa, että tämä haittaa EU:n tekstiili- ja vaatetusalan kehitystä;

***Sähköinen kaupankäynti tienhaarassa: vaatimustenmukaisuuteen liittyvien ongelmien ratkaiseminen***

8. toteaa, että EU on luonut vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi vankan kehyksen, jota sovelletaan myös verkossa myytäviin tuotteisiin, mutta sen täysimääräinen täytäntöönpano edellyttää edelleen lisätoimia; korostaa tässä yhteydessä digipalvelusäädöksen,

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2411, annettu 18. lokakuuta 2023, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojasta ja asetusten (EU) 2017/1001 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta (EUVL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj).

digimarkkinasäädöksen, markkinavalvonta-asetuksen, yleisen tuoteturvallisuusasetuksen, kuluttajansuojasääntöjen ja erilaisten tuote- ja ympäristösäädösten merkitystä; tähdentää, että markkinavalvontaviranomaisilla on vaikeuksia soveltaa näitä kehyksiä verkkoalustoihin, kuten komission hiljattain julkaisema arviointikertomus asetuksen (EU) 2019/1020 4 artiklan täytäntöönpanosta osoittaa, erityisesti, kun on kyse suurista pieninä lähetyksinä toimitettavista tuotemääristä; katsoo, että digipalvelusäädöksen ja muun säännöstön perusteellinen täytäntöönpano on tarpeen vaarallisten, vaatimustenvastaisten ja väärennettyjen tuotteiden torjumiseksi;

9. korostaa tarvetta panna nykyinen vaatimustenmukaisuuskehys täytäntöön ja arvioida näitä toimenpiteitä harkittaessa uutta lainsäädäntöä, myös verkkomarkkinapaikkoja koskevia uusia velvollisuuksia;

10. toteaa, että fyysisten tarkastusten tekeminen on erityisen epäkäytännöllistä, kun on kyse suoraan loppukuluttajille lähetetyistä pienistä paketeista, joten tulliviranomaisen täytyy jatkossakin tukeutua ensisijaisesti asiakirjojen tarkastamiseen tuotteiden tarkastamisen sijaan;

11. korostaa, että täytäntöönpanon valvonnassa on merkittäviä puutteita, jotka johtuvat tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten resurssien niukkuudesta ja riittämättömästä digitalisaation tasosta, henkilöstöresurssien vajeesta, teknisten välineiden yhdenmukaistamisen puutteesta ja yhteensopimattomuudesta eri jäsenvaltioiden välillä ja siitä, että tietojen jakaminen ja yleinen yhteistyö ja koordinointi tulliviranomaisten, alustojen ja markkinavalvontaelinten kesken on riittämätöntä; toteaa, että fyysiset tarkastukset ovat väistämättä rajallisia, kun otetaan huomioon EU:hun tulevien sähköisessä kaupassa hankittujen pakettien suuri määrä;

12. katsoo, että sähköisestä kaupankäynnistä annetussa komission tiedonannossa esitetyt markkinavalvontaviranomaisten haamuasiointitoimet ovat tärkeä väline verkkoalustojen kautta myytävien tuotteiden vaatimustenmukaisuuden todentamisessa; korostaa kuitenkin, että jos myyjät ovat sijoittautuneet EU:n ulkopuolelle tai ne eivät ole jäljitettävissä ja vastuuhenkilöiden osoitteet ovat vääriä, ei vastuussa olevaa oikeushenkilöä ole eivätkä markkinavalvontaviranomaiset voi toteuttaa täytäntöönpanotoimia;

13. katsoo, että EU:ssa toimivat valmistajat ja vähittäismyyjät, erityisesti pk-yritykset, kärsivät EU:n ulkopuolisten alustojen aiheuttamasta epäreilusta kilpailusta, koska niiden kautta EU:n ulkopuoliset valmistajat ja vaatimustenvastaiset tuotteet voivat päästä helposti EU:n markkinoille noudattamatta EU:ssa sovellettavia säännöksiä ja standardeja; korostaa, että vaikka EU:ssa toimivien valmistajien on noudatettava tiukkoja turvallisuus-, ympäristö- ja laatumääräyksiä,

monet näiden alustojen kautta myytävät arvoltaan vähäiset tuotteet välttyvät tulli- ja markkinavalvontatarkastuksilta sen ansiosta, miten ne lähetetään EU:hun; on huolissaan siitä, että jotkin näistä alustoista ja EU:n ulkopuolisista elinkeinonharjoittajista hyödyntävät tarkoituksellisesti tätä porsaanreikää, joka mahdollistaa valvomattoman vaatimustenvastaisen tuonnin EU:n sisämarkkinoille asettaen eurooppalaiset valmistajat, tukkukauppiaat ja vähittäismyyjät epäedulliseen asemaan heikentäen niiden kilpailu- ja innovaatiokykyä, mikä voi johtaa monien mikro- ja pienyritysten toiminnan lopettamiseen;

14. painottaa, että EU:n valmistajiin sovelletaan tosiasiallisesti huomattavasti tiukempaa markkinavalvontaa kuin EU:n ulkopuolisiin valmistajiin, jotka tavoittavat EU:n kuluttajat sähköisen kaupankäynnin alustojen kautta; pitää erittäin valitettavana markkinaosuuden ja työpaikkojen menetystä, joka johtuu halvempien ja erityisesti turvallisuuden ja laadun kannalta EU:n normien vastaisten tuotteiden sekä muiden EU:n ulkopuolisista maista lähetettyjen laittomien tuotteiden tulvasta; toteaa, että tämä vaikuttaa suoraan EU:n pk-yrityksiin sekä EU:n yritysten voimavaroihin ja kykyyn investoida ja säilyttää toimintansa kannattavuus;

15. korostaa välittäjinä toimivien verkkoalustojen ja maahantuojina toimivien verkkoalustojen välistä eroa; panee erityisesti merkille, että EU:ssa maahantuojina toimiville sähköisen kaupankäynnin alustoille aiheutuu vaatimustenmukaisuudesta kustannuksia, jotka nostavat niiden vähittäishintoja jopa 40 prosenttia, mikä vaikuttaa loppukuluttajien maksamiin hintoihin; korostaa, että EU:hun sijoittautuneisiin maahantuojiin kohdistuu tiukempia velvoitteita ja suurempia kustannuksia kuin välittäjinä toimiviin verkkoalustoihin, joiden kautta EU:n ulkopuoliset myyjät voivat lähettää tuotteita suoraan EU:n kuluttajille vaatimustenmukaisuutta varmistamatta;

16. toteaa, että sähköisen kaupankäynnin alustoihin sovelletaan erilaisia sääntöjä pääasiassa digipalvelusäädöksen ja yleisen tuoteturvallisuusasetuksen nojalla ja että ne voidaan tietyissä olosuhteissa saattaa vastuuseen tuotevastuudirektiivin[1] nojalla; muistuttaa tässä yhteydessä, että verkkoalustat joutuvat vastuuseen, jos ne eivät noudata erityisiä velvoitteitaan välittäjinä; katsoo kuitenkin, että kuluttajien oikeussuojakeinot on varmistettava kaikissa tapauksissa; korostaa tässä yhteydessä, että jos valmistaja on sijoittautunut EU:n ulkopuolelle eikä maahantuojaa, valtuutettua edustajaa tai jakelupalvelujen tarjoajaa voida saada selville, verkkomarkkinapaikkojen olisi tarjottava kuluttajille riittävät ja oikeasuhteiset oikeussuojakeinot digipalvelusäädöksen, erityisesti

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/2853, annettu 23. lokakuuta 2024, tuotevastuusta ja neuvoston direktiivin 85/374/ETY kumoamisesta (EUVL L, 2024/2853, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

sen 30 ja 31 artiklan, tai yleisen tuoteturvallisuusasetuksen 22 artiklan, noudattamatta jättämisen varalta;

17. korostaa, että verkkomarkkinapaikkoja vaaditaan jäljittämään niitä käyttävät elinkeinonharjoittajat (nk. yritysasiakkaan tuntemista koskeva velvoite) digipalvelusäädöksen mukaisesti, minkä pitäisi estää elinkeinonharjoittajia myymästä vaarallisia tai väärennettyjä tuotteita, ja että niiden on noudatettava sääntöjä vaatimusten sisäänrakennetusta noudattamisesta, joilla lisätään jäljitettävyyttä yleisesti; korostaa verkkoalustojen vastuuvelvollisuuden puutetta, kun on kyse myyjistä, joita ei voida jäljittää, tai myyjistä, jotka ovat sijoittautuneet EU:n lainkäyttöalueen ulkopuolelle; panee kuitenkin merkille, että yritysasiakkaan tuntemista koskevan velvoitteen noudattamisessa on huomattavia puutteita ja että uudet myyntikäytännöt ovat yleistyneet sosiaalisen median alustoilla, joilla tätä velvoitetta ei sovelleta käytännössä, mikä antaa EU:n ulkopuolisille myyjille mahdollisuuden saattaa vaatimustenvastaisia tavaroita suoraan EU:n käyttäjien saataville; korostaa siksi, että verkkoalustojen on tehtävä parhaansa myyjien ja tuotteiden puutteettoman jäljitettävyyden varmistamiseksi, jotta estetään tuotteiden asettaminen myyntiin ilman todennettuja vaatimustenmukaisuustietoja;

18. korostaa, että EU:n yleisen tuoteturvallisuusasetuksen mukaisesti ilmoitetut tiedot vastuussa olevasta talouden toimijasta, joka toimii EU:n ulkopuolisen elinkeinonharjoittajan tai alustan puolesta, ovat usein virheellisiä tai puuttuvat kokonaan; toteaa, että vaikka nämä tiedot olisivat saatavilla, EU:hun sijoittautunutta vastuuhenkilöä ei välttämättä kuitenkaan voida asettaa vastuuseen, varsinkaan silloin, kun vastuuhenkilö on valtuutettu edustaja; on huolissaan siitä, että markkinavalvontaviranomaiset ovat ilmoittaneet huomattavista vaikeuksista saada yhteyttä näihin EU:n ulkopuolisiin elinkeinonharjoittajiin ja valvoa lainsäädännön täytäntöönpanoa, ja että vaikka yhteys saataisiin, seuraamusten täytäntöönpano on usein mahdotonta;

19. katsoo, että tietokannan perustaminen EU:hun sijoittautuneista vastuuhenkilöistä tietojen ajantasaista varmentamista varten sekä vastuuhenkilöiden akkreditointimenettelyn käyttöönotto voisivat parantaa avoimuutta ja edistää vastuuvelvollisuutta sähköisen kaupankäynnin tuonti- ja toimitusketjun kaikissa vaiheissa;

20. kannattaa kuluttajajärjestöjen tekemää tutkimusta ja täytäntöönpanon valvontaa sekä sitä, että EU:n ulkopuolisia verkkoalustoja vastaan käynnistetään tutkimuksia, jotka koskevat EU:n tuoteturvallisuus- ja kuluttajansuojalainsäädännön mahdollista rikkomista ja joita EU:n kuluttajaviranomaiset ovat avanneet kuluttajasuojan yhteistyöverkoston jäseninä ja digipalvelusäädöksen nojalla; on huolissaan näiden tutkimusten hitaasta edistymisestä ja kehottaa saattamaan ne nopeasti päätökseen; korostaa, että täytäntöönpanon valvonnalla on oltava pelotevaikutus, johon

kuuluvat riittävät seuraamukset vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi; korostaa tässä yhteydessä, että kansallisella ja EU:n tasolla on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että puututaan vaatimusten toistuvaan noudattamatta jättämiseen, joka on voinut käydä ilmi aiemmissa samankaltaisten tuotteiden tarkastuksissa, myös soveltamalla välitoimia; painottaa, että verkkoalustoilta saatujen sitoumusten vaikuttavuutta ja toteutumista käytännössä olisi seurattava tiiviisti;

21. kehottaa komissiota ja kuluttajansuojaviranomaisia käynnistämään jäsennellyn täytäntöönpanon valvontaa koskevan vuoropuhelun kuluttajien edustajien, elinkeinonharjoittajien ja muiden sidosryhmien kanssa, jotta voidaan tunnistaa tehokkaampaa täytäntöönpanon valvontaa edellyttävät järjestelmälliset rikkomukset;

22. toteaa, että EU:n viranomaisten on vaikea valvoa EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoa, kun talouden toimijat ovat sijoittautuneet EU:n ulkopuolelle; korostaa tarvetta tehostaa kansainvälisiä yhteistyösopimuksia erityisesti sähköisen kaupankäynnin suurten vientitoimijoiden kanssa;

***Jämerät täytäntöönpanotoimet vaatimustenvastaisten tuotteiden torjumiseksi sähköisessä kaupankäynnissä***

*Lyhyen aikavälin toimenpiteiden kiireellisyys*

23. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään markkinavalvonta-, tulli- ja kuluttajansuojaviranomaisille ja digitaalisista palveluista vastaaville viranomaisille annettavaa rahoitusta ja resursseja, jotta niillä olisi paremmat edellytykset vastata vaarallisten ja laittomien tuotteiden aiheuttamiin haasteisiin; pyytää komissiota tukemaan toimivaltaisten viranomaisten vahvempaa keskinäistä yhteistyötä, tiedon jakamista ja datanvaihtoa, myös markkinavalvonta- ja tulliviranomaisten välillä, ja korostaa tarvetta parantaa monialaista yhteistyötä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan alueellaan tehokas koordinointi eri markkinavalvontaviranomaisten välillä sekä vahvistamaan yksittäisten yhteystoimistojen toimivaltaa; korostaa, että jäsenvaltioilla ja EU:lla on velvollisuus varmistaa, että markkinavalvonta- ja tulliviranomaisilla on asianmukaiset resurssit, koulutus ja valmiudet täyttää tehtävänsä, mukaan luettuina asianmukaiset tutkintavaltuudet;

24. kehottaa markkinavalvontaviranomaisia investoimaan enemmän resursseja muiden jäsenvaltioiden tai asiaan liittyvien viranomaisten kanssa toteutettaviin yhteisiin tai koordinoituihin toimiin ja erityisesti lisäämään koordinoitujen täytäntöönpanon valvontatoimien, kuten tehotarkastusten, haamuasioinnin ja vertaisarviointien, määrää ja tiheyttä; kehottaa asiaan liittyviä viranomaisia osallistumaan näihin toimiin aktiivisesti sekä komissiota hyödyntämään koordinointivaltuuksiaan kaikilta osin;

25. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen koordinoida tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten suorittamaa valvontaa ensisijaisilla valvonta-aloilla keskittyen EU:n ulkopuolisista maista peräisin oleviin tuotteisiin, jotka aiheuttavat merkittäviä turvallisuusriskejä ja joihin liittyy vaatimustenvastaisuuden riski; korostaa, että tällä aloitteella olisi tarkoitus saada arvokasta riskiprofiilitietoa, jota voitaisiin hyödyntää myöhemmissä täytäntöönpanotoimissa ja seuraamusten määrittämisessä vaatimuksia laiminlyöville toimijoille; kehottaa komissiota vahvistamaan yhteistyötä tuotteiden vaatimustenmukaisuutta käsittelevässä unionin verkostossa ja lisäämään tulliohjelman puitteissa tulliyhteistyölle annettavaa ja sisämarkkinaohjelman puitteissa markkinavalvontatoiminnalle annettavaa EU:n rahoitusta; korostaa, että riittävien resurssien puute on haitannut keinovalikoiman tehokasta käyttöönottoa, kuten markkinavalvontaviranomaisten laajaa haamuasioinnin käyttöä tai digipalvelusäädöksen mukaista luotettujen ilmoittajien käyttöä; huomauttaa komissiolle, että lelujen ja radiolaitteiden testauslaitosten lisäksi tarvitaan kiireellisesti lisää myös muiden sähköisen kaupankäynnin tuotteiden, kuten akkujen, tekstiilien, kosmetiikan, sähkölaitteiden ja muiden tuotteiden testauslaitoksia; pyytää jäsenvaltioita ottamaan käyttöön riittävät resurssit, joilla varmistetaan testauslaitosten kapasiteetin kasvattaminen, ja lisäämään investointeja vaarallisten ja laittomien tavaroiden havaitsemiseen tarkoitettuihin laitteisiin;

26. korostaa, että tietoturva- ja turvallisuussyistä jäsenvaltioiden olisi rajoitettava suuririskisten toimittajien toimintaa kriittisessä infrastruktuurissaan ja rajaturvallisuusjärjestelmissään, mukaan lukien lentoasemilla ja satamissa käytettävien turvatarkastus- ja rahdinvalvontalaitteiden hankinnassa;

27. korostaa, että verkkomarkkinapaikkojen on yleisen tuoteturvallisuusasetuksen mukaan perustettava keskitetty yhteyspiste, rekisteröidyttävä Safety Gate -portaaliin ja ilmoitettava keskitettyä yhteyspistettä koskevat tiedot portaalissa; pyytää komissiota valvomaan tehokkaasti tätä ja muita verkkomarkkinapaikkojen velvoitteita ja tukemaan jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisia yleisen tuoteturvallisuusasetuksen ja markkinavalvonta-asetuksen täytäntöönpanossa; panee merkille, että yleisen tuoteturvallisuusasetuksen myötä otettiin käyttöön suora datanvaihto valvontaviranomaisten ja sähköisen kaupankäynnin alustojen välillä; katsoo kuitenkin, että järjestelmän tehokas toiminta edellyttäisi suoraa yhteyttä tulliviranomaisiin;

28. toteaa, että nykyinen järjestelmä on ennemminkin reaktiivinen kuin ennaltaehkäisevä, koska viranomaiset puuttuvat asiaan vasta sen jälkeen, kun vaarallisia tuotteita on jo myyty kuluttajille, sen sijaan, että niiden jakelu estettäisiin; palauttaa mieliin, että yleisen tuoteturvallisuusasetuksen mukaisesti verkkomarkkinapaikkoja kehotetaan tarkistamaan tuotteiden tiedot Safety Gate -portaalista, ennen kuin ne sisällyttävät ne tuotevalikoimaansa; korostaa, että

satunnaisotantatestaus voi olla tehokasta vain, jos sitä tehdään säännöllisesti;

29. korostaa, että digitaalisen tuotepassin nopea käyttöönotto useiden verkossa myytävien kriittisten tuotteiden osalta on erittäin tärkeää, jotta vahvistetaan voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa; kehottaa painokkaasti komissiota esittämään mahdollisimman pian digitaalista tuotepassia koskevaa tarvittavaa sekundaarilainsäädäntöä, etenkin tekstiilien, lelujen, kosmetiikan, elektroniikan ja muiden sellaisten tuotteiden sääntelemiseksi, joiden osalta vaatimusten noudattamisessa on suuria puutteita ja joihin liittyy siten riskejä; kehottaa komissiota arvioimaan jatkuvasti kestävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan asetuksen[1] mukaisia digitaalisen tuotepassin vaatimuksia, teknistä suunnittelua ja toimintaa, ja asettamaan sen ensisijaiseksi tavoitteekseen; kehottaa komissiota tukemaan yrityksiä, erityisesti mikro- ja pk-yrityksiä, digitaalisen tuotepassin käyttöönotossa;

30. ehdottaa sellaisen pakollisen, yksityiskohtaiset laatu- ja vaatimustenmukaisuustiedot sisältävän digitaalisen tuotepassin käyttöönottoa, jossa kaikkien sähköisen kaupankäynnin välityksellä tuotujen tuotteiden vaatimustenmukaisuus tarkastettaisiin jo varhaisessa vaiheessa ja joka sisällytettäisiin suoraan EU:n tullidatakeskuksen tietoihin, jotta viranomaiset voisivat tehdä tuotteista ennakkoseulontoja ennen niiden saattamista sisämarkkinoille;

31. vaatii jäsenvaltioita panostamaan huomattavasti tullitarkastusten lisäämiseen ja riskianalyysien parantamiseen, koska vaatimustenvastaisten tavaroiden havaitseminen ja poistaminen on keino vähentää EU:n kuluttajille aiheutuvia haittoja ja suojella EU:n yritysten taloudellisia etuja; painottaa, että vaatimustenvastaisuutta koskevan olettaman käyttöönotto tullin riskianalyyseissä sellaisten tavaroiden osalta, jotka ovat samankaltaisia kuin jo vaatimustenvastaisiksi todetut, voisi helpottaa tulliviranomaisten tarkastuksia ja parantaa kustannustehokkuutta; korostaa, että on tärkeää vahvistaa tullin toimipisteitä niin, että ne pystyvät paremmin käsittelemään suuria määriä pieniä paketteja, joita on vaikea valvoa perinteisin menetelmin, muun muassa varustamalla ne kehittyneellä tarkastusteknologialla epäilyttävien pakettien tunnistamiseksi maahantulopisteissä; kehottaa tekemään tiukempia vaatimustenmukaisuuden tarkastuksia sekä viranomaisten satunnaistarkastuksia suurten tonnimäärien kuljetuksille; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita lisäämään merkittävästi digitalisaatiota

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1781, annettu 13. kesäkuuta 2024, kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista, direktiivin (EU) 2020/1828 ja asetuksen (EU) 2023/1542 muuttamisesta sekä direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta (EUVL L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

tulliviranomaisten tuontimenettelyissä nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi ja tullimenettelyjen nopeuttamiseksi erityisesti pakettien suuren määrän vuoksi;

32. painottaa, että yritykset, erityisesti pk-yritykset, tarvitsevat komissiolta pikaisesti selkeitä suuntaviivoja yleisen tuoteturvallisuusasetuksen tehokkaaseen täytäntöönpanoon, mukaan lukien selvityksen sen vuorovaikutuksesta päällekkäisen lainsäädännön, kuten digipalvelusäädöksen, markkinavalvonta-asetuksen, tuotevastuudirektiivin sekä leluja, kosmetiikkaa ja pesuaineita koskevan alakohtaisen lainsäädännön, kanssa; kehottaa komissiota antamaan nämä suuntaviivat vuoden 2025 alkupuoliskon aikana, jotta yritysten olisi helpompi noudattaa sääntöjä; katsoo, että digipalvelusäädöksen yhteisvaikutusta muiden säädösten kanssa koskevassa arviointikertomuksessa, joka on määrä antaa 17. marraskuuta 2025, olisi otettava huomioon eri säädökset, varsinkin tuotteiden vaatimustenmukaisuuden, verkkomarkkinapaikkojen velvoitteiden, täytäntöönpanon valvontasääntöjen ja mahdollisen tulevan yksinkertaistamisen ja täytäntöönpanon parantamisen kannalta; kehottaa komissiota arvioimaan kaikkia mahdollisia lisätoimia, mukaan lukien alakohtaisen lainsäädännön arvioinnin tekemistä, mikä on tarpeen lainsäädännön ennustettavuuden varmistamiseksi ja lainsäädännön porsaanreikien tai täytäntöönpanon puutteiden poistamiseksi mitä tulee suoraan tuontiin EU:n ulkopuolisista maista verkkomarkkinapaikkojen välityksellä;

33. kehottaa asianomaisia kansallisia viranomaisia hyödyntämään kaikilta osin käytössä olevaa ja äskettäin hyväksyttyä täytäntöönpanon valvonnan keinovalikoimaa, erityisesti markkinavalvonta-asetuksessa, yleisessä tuoteturvallisuusasetuksessa ja digipalvelusäädöksessä vahvistettuja sähköistä kaupankäyntiä koskevia säännöksiä, kuten poistamismääräyksiä, myyntikieltoja, tuotteiden saataville asettamista koskevia rajoituksia tai niiden poistamista markkinoilta, takaisinvetoja ja seuraamuksia, joilla torjutaan laittoman ja vaatimustenvastaisen tuonnin lisääntymistä EU:n ulkopuolisista maista;

34. korostaa, että vaatimuksia laiminlyöviä toimijoita vastaan toteutetut sääntelyn valvontatoimet eivät saisi aiheuttaa suhteetonta rasitetta vaatimukset täyttäville toimijoille tai tahatonta haittaa käytetyn tavaran markkinoille;

35. korostaa tarvetta varmistaa teollis- ja tekijänoikeuksien suojelu, kun EU:n ulkopuolelta tulevan väärennetyn tavaran määrä lisääntyy sähköisen kaupankäynnin alustoilla; toteaa, että tällainen toiminta vahingoittaa eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä sekä vaarantaa innovointia ja kannustimia tutkimus- ja kehitystyön tekemiseen; kehottaa tehostamaan toimenpiteitä väärennetyn tavaran verkkomyynnin estämiseksi; kehottaa painokkaasti komissiota

antamaan selkeät suuntaviivat luotettujen ilmoittajien käytöstä ja korostaa, että oikeudenhaltijat olisi tunnustettava luotetuiksi ilmoittajiksi, jos he täyttävät digipalvelusäädöksen 22 artiklassa määritellyt perusteet;

36. huomauttaa, että jäsenvaltioiden olisi pelotevaikutuksen luomiseksi hyödynnettävä tehokkaammin käytettävissä olevia talouden toimijoihin kohdistettavia seuraamuksia ja rangaistuksia sekä muita käytettävissä olevia välineitä, myös välitoimia, jotta talouden toimijat saadaan luopumaan sovellettavan lainsäädännön rikkomisesta;

37. kehottaa komissiota toteuttamaan viipymättä tehokkaita toimenpiteitä, myös lainsäädännöllisiä toimenpiteitä lainsäädännön porsaanreikien tilkitsemiseksi tehokkaasti, jotta varmistetaan oikeusvarmuus ja tasapuoliset toimintaedellytykset EU:n yrityksille kiinnittäen erityistä huomiota pk-yrityksiin;

*Tarve uudistaa sääntelyä*

38. kehottaa poistamaan kuluttajan oikeuksien, kuten lakisääteisten takuuvaateiden ja tavaroiden palauttamisoikeuden, toteutumista haittaavat esteet; kehottaa komissiota aloittamaan viipymättä kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen uudelleentarkastelun, sillä se on olennaisen tärkeää, jotta voidaan tehostaa EU:n kuluttajalainsäädännön rajatylittävää täytäntöönpanoa ja vaarallisten tuotteiden torjuntaa; kehottaa komissiota tässä yhteydessä säätämään selkeistä toimenpiteistä, jotta voidaan vahvistaa edelleen täytäntöönpanovaltuuksia, joita voidaan käyttää EU:n ulkopuolisiin elinkeinonharjoittajiin ja alustoihin, ja varmistaa EU:n ja kansallisten toimien parempi koordinointi sekä tietojenvaihto viranomaisten välillä ja EU:n ulkopuolisten maiden viranomaisten kanssa; korostaa, että kun epäillyt rikkomukset vaikuttavat useisiin jäsenvaltioihin, täytäntöönpanon valvonnassa ja tietojenvaihdossa voitaisiin käyttää esimerkkinä Euroopan kilpailuviranomaisten verkoston rakennetta, etenkin vaatimustenvastaisten tuotteiden torjumiseksi tehokkaasti; korostaa, että on tärkeää antaa komissiolle suorat valtuudet tutkia tiettyjä kuluttajalainsäädännön vakavia rikkomuksia ja määrätä niistä seuraamuksia ja siten varmistaa, että EU:n kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanon valvonta ja sen nojalla määrättävät seuraamukset ovat tehokkaampia, samanaikaisempia ja yhdenmukaisempia;

39. toteaa, että kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen myötä valvontaviranomaisilla on jo valtuudet ryhtyä toimiin vaatimuksia laiminlyöviä elinkeinonharjoittajia vastaan, ja lisäksi se antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden määrätä seuraamuksia ja välitoimia, kuten rajoittaa pääsyä elinkeinonharjoittajan verkkosivustolle; toteaa kuitenkin, että asetuksen rajoituksena on se, että toimet on toteutettava maakohtaisesti eikä EU:n tasolla ja kukin maa soveltaa omia rangaistuksiaan, jolloin rikkomusten seuraamukset ovat kirjavia;

40. toteaa, että täytäntöönpanon valvonta jäsenvaltioissa on hajanaista, mikä johtaa tehottomuuteen; kehottaa parantamaan täytäntöönpanon valvonnan ja vaatimustenmukaisuuden valvonnan koordinointia, harjoittamaan tehokasta tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja soveltamaan EU:n säännöstöä yhdenmukaisemmin; pyytää komissiota arvioimaan markkinavalvonta-asetusta, etenkin tarvetta perustaa EU:n markkinavalvontaviranomainen, joka varmistaisi toimien johdonmukaisuuden ja tarjoaisi operatiivista tukea asiaankuuluvien kansallisten markkinavalvontaviranomaisten toimille ja edistäisi yhteistyötä uuden EU:n tulliviranomaisen kanssa, sekä markkinavalvonta-asetuksen 4 artiklan, jossa määritellään tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta EU:ssa vastuussa olevat talouden toimijat, täytäntöönpanoa; korostaa, että nimetyillä vastuussa olevilla talouden toimijoilla ei tähän mennessä useinkaan ole ollut valmiuksia tarjota kuluttajille oikeussuojakeinoja tai korvausta, varsinkaan silloin, kun kyseessä on valtuutettu edustaja;

41. tukee komission pyrkimystä päästä nopeasti eteenpäin tulevissa toimielinten välisissä parlamentin ja neuvoston kanssa käytävissä neuvotteluissa unionin tullikoodeksin uudistuksesta ja kannattaa kahta ehdotusta neuvoston säädöksiksi alle 150 euron arvoisten tavaroiden tullivapautuksen kynnysarvon poistamisesta; patistaa siksi jäsenvaltioita vauhdittamaan neuvostossa käytäviä neuvotteluja ja ottamaan huomioon tulliuudistuksen kiireellisyyden EU:n kilpailukyvyn ja EU:n kuluttajien suojelun kannalta; korostaa kuitenkin, että kynnysarvon poistaminen on välttämätön askel mutta ei yksin riittävä ratkaisu, koska tulliviranomaiset voivat edelleenkin tarkastaa vain rajallisen osuuden paketeista; painottaa, että tavaroiden tullivapautuksen välitön poistaminen suuririskiseltä tuonnilta on tarpeen tuotteiden ja kuluttajien turvallisuuden vuoksi; tähdentää, että tulliuudistusta tarvitaan sääntelykehysten johdonmukaisuuden varmistamiseksi erityisesti, jotta voidaan välttää päällekkäisyyttä tai ristiriitoja digipalvelusäädöksen kanssa, ja korostaa tulliviranomaisten keskeistä tehtävää vaatimustenvastaisten ja vaarallisten tuotteiden havaitsemisessa;

42. korostaa, että unionin tullikoodeksin uudistuksen myötä tulliviranomaiset saavat käyttöönsä tarvittavan keinovalikoiman, jotta ne voivat paremmin tarkkailla ja valvoa EU:hun saapuvia tavaroita, auttaa vahvistamaan sisämarkkinoita ja tulliliittoa, parantaa vaarallisten ja laittomien tuotteiden havaitsemista ja edistää talouden toimijoiden tasapuolisia toimintaedellytyksiä; pitää tässä yhteydessä hyvänä UTK-asetukseen sisältyvää ehdotusta perustaa markkinavalvontaviranomaisten kanssa yhteistyömekanismi, jolla tehostetaan tuotevalvontaa; painottaa, että on tärkeää lisätä tulli-infrastruktuuria ja -henkilöstöä, jotta sähköistä kaupankäyntiä voidaan hallinnoida tehokkaasti; korostaa, että tarvitaan yksinkertaistettuja vaatimustenmukaisuusprosesseja, jotka on räätälöity erityisesti pk-yrityksille; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön automatisoituja, ennakoivia tulliselvitysjärjestelmiä esimerkiksi velvoittamalla alustat

rekisteröitymään ja tekemään tulliselvityksen automaattisesti myyntipisteessä;

43. on huolissaan siitä, että jotkin EU:n ulkopuoliset elinkeinonharjoittajat kiertävät EU:n tullitarkastuksia tulliselvittämällä tuotteet lähtöpaikassa; korostaa, että voidakseen purkaa lastinsa ja lähteä välittömästi nämä EU:n ulkopuoliset kauppayritykset maksavat usein mieluummin seuraamusmaksuja kuin avaavat paketit vasta niiden saapuessa EU:n tulliin; on erittäin huolestunut tulliviranomaisten havainnoista, joiden mukaan monet paketit on joko jätetty tullaamatta tai tullattu väärin ja toisinaan merkitty vilpillisesti; korostaa, että unionin tullikoodeksin uudistuksessa olisi käsiteltävä myös näitä näkökohtia;

44. panee merkille Euroopan kuluttajakeskusten verkoston ilmaiseman huolen suoratoimitusliiketoimintamallista, joka aiheuttaa haasteita kuluttajansuojan, tuoteturvallisuuden ja vaatimustenmukaisuuden osalta; pitää valitettavana, että kuluttajat kohtaavat usein harhaanjohtavia käytäntöjä, vaikeuksia tuotteiden palauttamisessa ja odottamattomia tuontitulleja sekä sitä, että merkittävä osa suoratoimitetuista tuotteista ei myöskään täytä EU:n turvallisuusnormeja; korostaa, että suoratoimitus vaikeuttaa täytäntöönpanon valvontaa jäljittämättömissä olevien yritysten ja rajatylittävän toiminnan monimutkaisuuden vuoksi, ja samalla puutteet arvonlisävero- ja tietosuojasäännösten noudattamisessa ovat edelleen keskeisiä huolenaiheita; toteaa, että vaikuttajamarkkinointi ja suoratoimitukset voivat yhdessä pahentaa avoimuuteen liittyviä ongelmia ja maineriskiä sekä johtaa epäjohdonmukaisiin tuloksiin; kehottaa komissiota tutkimaan keinoja puuttua suoratoimitukseen liittyviin ongelmiin;

45. korostaa, että ”oletetun tuojan” käsitteellä pyritään varmistamaan tasapuoliset toimintaedellytykset EU:n verkkoalustoille ja EU:n ulkopuolisille verkkoalustoille; toteaa, että EU:n ulkopuolelta tapahtuvan verkkomyynnin yhteydessä EU:n ulkopuolisten verkkoalustojen asiakkaita ei tämän toimenpiteen myötä enää katsottaisi tuojiksi, kuten nykyisessä unionin tullikoodeksissa, vaan EU:n ulkopuolinen alusta tai elinkeinonharjoittaja katsottaisiin ”oletetuksi tuojaksi”; katsoo, että ”oletetun tuojan” velvollisuudet olisi määriteltävä selkeästi ja niiden olisi oltava yhdenmukaisia digipalvelusäädöksen säännösten kanssa; painottaa, että petoksia ja veronkiertoa vähennetään sillä, että alustojen vastuulla on varmistaa, että arvonlisävero ja tullit kannetaan kauppapaikassa eikä tuotteen saapuessa EU:hun;

46. ilmaisee huolensa tuontia koskevan arvonlisäveron erityisjärjestelmän (IOSS-järjestelmä) valinnaisuudesta verkossa toimiville toimijoille, sillä tämä poikkeaa Alv digiaikana -aloitteen alkuperäisistä tavoitteista; korostaa lisätoimien tarvetta järjestelmän kestävyyden vahvistamiseksi ja mahdollisen väärinkäytön hillitsemiseksi; kehottaa komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä

sidosryhmien kanssa IOSS-järjestelmän suojaamiseksi vilpillisiltä käytännöiltä; suosittaa, että tällaiset suojatoimet olisivat sekä kattavia että virtaviivaistettuja, jotta petoksia voidaan ehkäistä tehokkaasti ja välttää samalla liiallisia hallinnollisia rasitteita; korostaa tarvetta laajentaa IOSS-järjestelmän soveltamista tavaroihin, jotka ylittävät tulleista vapauttamisen 150 euron kynnysarvon, jotta voidaan estää aliarvottamista ja varmistaa reilu kilpailu;

47. kehottaa perustamaan vuonna 2026 EU:n uuden tulliviranomaisen, jonka tehtävänä on tarjota jäsenvaltioiden tulliviranomaisille asiantuntijatukea; korostaa, että EU:n tulliviranomaisen olisi koordinointitehtävässään myös kartoitettava tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten testaus- ja valvontavalmiuksia jäsenvaltioissa ja niiden välillä ja että se olisi valtuutettava suorittamaan ennalta ilmoittamattomia tarkastuksia mahdollisten vaarallisten tai vaatimustenvastaisten tuotteiden havaitsemiseksi ja määräämään seuraamuksia, jos vaatimuksia on jätetty noudattamatta: toteaa, että uusi EU:n tullidatakeskus mahdollistaa tiiviimmän yhteistyön EU:n tulliviranomaisen sekä tulli- ja muiden viranomaisten välillä datanvaihdon ja kansallisten tietojärjestelmien yhteentoimivuuden ansiosta ja helpottaa siten koordinoitua valvontaa ja vaatimustenvastaisten tuotteiden havaitsemista; katsoo, että on olennaisen tärkeää integroida EU:n tullialan yhdennetyn palveluympäristön toiminnot kaikilta osin EU:n tullidatakeskukseen; toteaa EU:n tulliviranomaisen perustamista koskevan ehdotuksen yhteydessä, että on tärkeää kuulla säännöllisesti eri sidosryhmien edustajia, jotta EU:n tulliviranomaiselle voidaan antaa ennakkovaroituksia;

48. korostaa, että asian kiireellisyyden vuoksi unionin tullikoodeksin tarkistuksessa suunniteltujen erilaisten velvoitteiden, kuten EU:n tullidatakeskuksen perustamisen, voimaantuloa olisi joudutettava; kehottaa komissiota aloittamaan välittömästi tarvittavat valmistelutyöt EU:n tullidatakeskuksen perustamiseksi, jotta voidaan nopeuttaa sen sähköiseen kaupankäyntiin liittyvien toimintojen valmistelua vuonna 2026;

49. kehottaa komissiota tekemään vaikutustenarvioinnin siitä ajatuksesta, että verkkokauppatuotteet lähetettäisiin EU:hun irtotavarana ja että EU:n ulkopuoliset elinkeinonharjoittajat puolestaan perustaisivat EU:hun varastoja tällaisille tavaroille ennen niiden pakkaamista asiakkaille toimitettaviksi; toteaa, että verkkokauppatuotteiden lähettäminen irtotavarana ja niiden varastointi EU:ssa sijaitseviin varastoihin voisi lisätä tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten valvontamahdollisuuksia sekä parantaa valvontaa ja vaatimustenvastaisten tavaroiden havaitsemista yksittäisten pakettien lähettämiseen verrattuna; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan kaikkia kyseeseen tulevia vaihtoehtoja, joilla kannustettaisiin tällaisiin käytäntöihin, mukaan lukien luotetun ja valvotun toimijan aseman saamisen

yksinkertaistaminen ja kannustinjärjestelmien kustannus-hyötyanalyysit; toteaa lisäksi, että irtotavarana lähettäminen ei välttämättä sovellu kaikille EU:n ulkopuolisille elinkeinonharjoittajille, etenkään niille, joiden toimintamalli perustuu kuluttajien väliseen tai käytetyn tavaran kauppaan; korostaa, että tämän lähestymistavan olisi oltava tasapainossa vaatimusten noudattamiseen liittyvien etujen ja sähköisen kaupankäynnin toimijoiden käytännön vaatimusten välillä, jotta varmistetaan, että sillä vältetään logististen pullonkaulojen syntyminen tai kohtuuttoman rasitteen aiheutuminen erilaisille liiketoimintamalleille;

50. panee merkille komission julkaisseen epävirallisen asiakirjan, jossa esitetään, että sähköisen kaupankäynnin tuotteille otettaisiin käyttöön syrjimätön käsittelymaksu, jonka tulliviranomaiset perisivät etämyyntinä myydyistä tavaroista ja jonka tarkoituksena olisi kattaa tulliviranomaisten kasvaneet kustannukset valvonnasta eli tietojen tarkistamisesta, riskianalyysien tekemisestä, asiakirjojen tarkastuksista ja fyysisistä tarkastuksista ja erityisesti EU:n tulliviranomaisen ja datakeskuksen rahoittamisesta; toteaa painokkaasti, että jäsenvaltioiden olisi vältettävä yksipuolisia maksuja, jotta ehkäistään tulliliiton pirstoutumista; korostaa, että ehdotuksessa esitetään kiinteää kahden euron maksua suoraan asiakkaalle toimitettua tavaraa kohti tai pienempää 50 sentin maksua luotetuilta ja valvotuilta toimijoilta, joiden liiketoimintamallina on tullivarasto EU:ssa tapahtuvaa etämyyntiä varten; kehottaa komissiota tekemään asianmukaisen arvioinnin siitä, onko ehdotettu määrä Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen mukainen ja onko se riittävä ja oikeasuhteinen tavoitteiden saavuttamiseksi; painottaa, että tämä käsittelymaksu ei saa koitua kuluttajan maksettavaksi;

51. panee merkille suuret jätehuoltoon ja tuotteiden hävittämiseen liittyvät kustannukset, jotka aiheutuvat EU:n ulkopuolisten maiden verkkokaupan kautta tuotavien vaatimustenvastaisten ja vaarallisten tuotteiden valtavasta määrästä; painottaa, että suuri osa näistä tuotteista on kierrätyskelvottomia, ympäristölle haitallisia tai sovellettavan kemikaalilainsäädännön vastaisia, mikä lisää entisestään julkisille viranomaisille aiheutuvia ympäristökustannuksia; kehottaa siksi komissiota arvioimaan tarvittavia toimenpiteitä EU:n ulkopuolisten maiden sähköisen kaupankäynnin ympäristövaikutusten lieventämiseksi, myös sitä, voitaisiinko jätehuoltomaksu ulottaa kaikkiin EU:n ulkopuolisien maiden verkossa toimivien markkinapaikkojen kautta myytäviin tuotteisiin, jotta varmistetaan, että ympäristökustannuksia eivät kanna EU:n veronmaksajat;

52. korostaa, että epäjohdonmukaiset seuraamukset ja erilaiset täytäntöönpanon valvontastrategiat säännösten noudattamatta jättämisestä eri jäsenvaltioissa johtavat edullisimman raja- tai tullikohtelun etsimiseen; kannattaa rikkomusten ja muiden kuin rikosoikeudellisten seuraamusten vähimmäistason

yhdenmukaistamista jäsenvaltioissa sekä EU:n tulliviranomaisen kautta, jotta ei luotaisi helppoja väyliä EU:n tullialueelle; korostaa, että tämän saavuttamiseksi pitäisi luoda yhdenmukaistamisen vähimmäistasoa koskeva yhteinen kehys, jolla nykyiset lainsäädännön porsaanreiät saataisiin tukittua ja siten ratkaistaisiin sähköisen kaupankäynnin haasteet; painottaa, että jäsenvaltiot voivat määrätä kansallisiin olosuhteisiin mukautettuja lisäseuraamuksia;

53. panee merkille, että komissio tutkii tiettyjä EU:n ulkopuolisia verkossa toimivia markkinapaikkoja, jotka harjoittavat manipuloivia käytäntöjä, kuten harhauttavaa suunnittelua, riippuvuutta aiheuttavia suunnitteluominaisuuksia, harhaanjohtavaa vaikuttajamarkkinointia ja tekaistujen tai harhaanjohtavien verkkoarvostelujen levittämistä; toteaa, että digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan toimivuustarkastuksen raportin mukaan hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt maksavat kuluttajille vuosittain lähes 8 miljardia euroa ja että hyvän kauppatavan vastaisilla käytännöillä painostetaan kuluttajia, erityisesti lapsia ja haavoittuvassa asemassa olevia kuluttajia, impulssiostoihin, mikä johtaa ylikulutukseen ja yli varojen elämiseen; kehottaa komissiota käsittelemään näitä kysymyksiä tulevassa digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevassa säädöksessä, ellei niitä jo kateta voimassa olevalla lainsäädännöllä, jotta voidaan puuttua tehokkaasti epäoikeudenmukaisiin käytäntöihin ja tukkia nykyisen lainsäädännön porsaanreiät ja säilyttää samalla johdonmukaisuus nykyisten oikeudellisten kehysten kanssa ja jotta vältetään tarpeetonta sääntelytaakkaa;

54. korostaa tarvetta varmistaa, että komission ehdottamista uusista aloitteista tullivalvonnan tai sääntöjen noudattamisen alalla ei aiheudu eurooppalaisille yrityksille eikä etenkään pk-yrityksille lisää hallinnollista taakkaa;

55. korostaa Euroopan syyttäjäviranomaisen (EPPO) roolin merkitystä rajatylittävissä tullirikosten tutkinnoissa, erityisesti sellaisten, joihin liittyy petoksia, esimerkiksi että tuotteiden hinta ilmoitetaan laittomasti liian pieneksi tuontitullien maksamisen välttämiseksi; painottaa, että tullien laajamittaista kiertämistä, myös vilpillisiä sähköistä kaupankäyntiä koskevia ilmoituksia ja aliarvottamista, sekä valvonnan välttelyä ja oikeuspaikkakeinottelua on torjuttava tehokkaasti EPPOn suorittamilla rikostutkinnoilla tulliviranomaisten tukemana; korostaa, että EPPOn rajatylittävää tutkintaa koskevaa vankkaa oikeudellista kehystä olisi hyödynnettävä tällaisten operaatioiden taustalla olevien rikollisverkostojen hajottamiseksi;

*Täytäntöönpanon valvontaa koskevat lisätoimet*

56. kehottaa komissiota ja kansallisia toimivaltaisia viranomaisia valvomaan tarkasti digipalvelusäädöksen täytäntöönpanoa sikäli kun on kyse verkossa toimivien markkinapaikkojen vastuusta, erityisesti niiden suosittelujärjestelmiä, rajapintojen suunnittelua,

tiedonsaantioikeutta, yleistä jäljitettävyyttä parantavien vaatimusten sisäänrakennettua noudattamista ja yritysasiakkaan tuntemista koskevasta velvoitteesta; korostaa, että näiden velvoitteiden noudattamisen on tarkoitus estää vaatimuksia laiminlyöviä elinkeinonharjoittajia tarjoamasta tuotteitaan EU:ssa markkinapaikkojen tai tähän luokkaan kuuluvien sosiaalisen median ostospalvelujen kautta, ja kehottaa komissiota antamaan käytännön tukea sellaisten myyjien jäljittämiseen, jotka eivät noudata EU:n sääntöjä; korostaa, että tarvitaan digipalvelusäädökseen perustuva laittomia tuotteita ja verkkokauppaa seuraava luotettavien ilmoittajien verkosto, jotta varmistetaan, että alustat noudattavat velvollisuuksiaan käytännössä;

57. korostaa, että on ratkaisevan tärkeää tehostaa yhteistyötä ja koordinointia kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa; pyytää lisäämään kaikkien asiaan liittyvien viranomaisten, kuten jäsenvaltioiden viranomaisten, tulliviranomaisten ja kuluttajansuojaviranomaisten, välistä yhteistyötä ja vahvistamaan kaikkien perustettujen asiantuntijaryhmien välistä koordinointia; painottaa, että digipalvelusäädöksen mukaan vaatimuksia noudattamattomia verkossa toimivia markkinapaikkoja vastaan toteutettavien tutkintatoimien on tuotettava tuloksia ja johdettava pelotteena toimiviin seuraamuksiin, jotta voidaan estää vaatimustenvastaisten tuotteiden tarjoaminen; korostaa tällaisen tutkinnan merkitystä, jotta voidaan torjua järjestelmäriskejä, sääntöjen noudattamatta jättämistä, laittoman sisällön levittämistä, riippuvuutta aiheuttavia suunnitteluominaisuuksia, harhauttavaa suunnittelua ja vaikuttajien käyttöä manipuloivassa mainonnassa;

58. kehottaa valvontaviranomaisia vahvistamaan seuranta- ja täytäntöönpanon valvontatoimia, jotka kohdistuvat uusiin myyntikanaviin; suosittelee, että toimivaltaisten viranomaisten käyttöön annetaan riittävät resurssit, tekniset välineet ja rajatylittävät yhteistyömekanismit, jotta sosiaalisen median ja muiden suosiotaan kasvattavien alustojen kautta toimivat vaatimuksia laiminlyövät elinkeinonharjoittajat voidaan tehokkaasti tunnistaa ja niihin voidaan kohdistaa toimia;

59. ehdottaa, että verkossa toimivien markkinapaikkojen myyjien olisi ilmoitettava EU:ssa sijaitseva toimitusosoite ja yhteyspiste, jotta kuluttajat voisivat helposti palauttaa vaatimustenvastaiset tavarat ilman aiheettomia kustannuksia ja jotta viranomaiset voisivat tarkastaa tavarat; katsoo, että tarkastamisen olisi oltava verkossa toimivien markkinapaikkojen tehtävä ja niiden olisi myös oltava vastuussa vaatimusten noudattamisesta;

60. kehottaa arvioimaan kiireellisesti ja perusteellisesti niin kutsutusta unionin markkinoille saatettujen tuotteiden vastuuhenkilöstä annettujen määräysten tehokkuutta erityisesti EU:n ulkopuolisten elinkeinonharjoittajien osalta markkinavalvonta-asetuksen 4 artiklaa koskevan arviointikertomuksen tulosten pohjalta; kehottaa

komissiota harkitsemaan yhtenä tulevista toimistaan, että otettaisiin käyttöön pakollinen vaatimus, jonka mukaan EU:n ulkopuolisten elinkeinonharjoittajien on nimettävä EU:hun sijoittautunut vastuuhenkilö, jolla on suurempi oikeudellinen ja taloudellinen vastuu;

61. panee merkille, että posti- ja muihin jakelupalveluihin tehdään parhaillaan merkittäviä muutoksia sähköisen kaupankäynnin nopean kasvun vuoksi; on huolissaan siitä, että Maailman postiliiton päätemaksujärjestelmä ei käytännössä koske sähköisen kaupankäynnin virtoja; toteaa, että tämän seurauksena kiinalaiset verkkokauppayritykset tekevät lähetysten määrän vuoksi kaupallisia sopimuksia suoraan EU:n postitoiminnan harjoittajien kanssa poikkeuksellisen houkuttelevista toimituskustannuksista, jotka ovat alhaisempia kuin EU:ssa valmistettujen tavaroiden toimittamisen kustannukset, mikä pahentaa postipalvelujen sisämarkkinoiden pirstoutumista; kehottaa komissiota arvioimaan sähköisen kaupankäynnin vaikutusta postipalveluihin ja sisämarkkinoihin ja pohtimaan, miten postipalvelut voivat jatkossakin vahvistaa sisämarkkinoita ja hyödyttää kuluttajia sekä edistää EU:n yleistä kilpailukykyä;

62. pitää myönteisenä Alv digiaikana -uudistusten hyväksymistä, sillä ne ovat merkittävä askel kohti arvonlisäveron kantamisen nykyaikaistamista sähköisen kaupankäynnin alalla; korostaa sen tärkeyttä, että verkossa toimivilla markkinapaikoilla ja eurooppalaisilla valmistajilla on yhteinen arvonlisäverotunnistejärjestelmä, jolloin niillä on tasapuoliset kilpailuedellytykset, kun arvonlisäverosäännösten noudattamista on yksinkertaistettu kaikissa jäsenvaltioissa; korostaa, että tällä toimenpiteellä voidaan myös helpottaa tavaroiden tuontia irtotavarana sekä varastointia EU:ssa, mikä vähentää riippuvuutta hajanaisista rajatylittävistä kuljetuksista ja varmistaa, että lisäarvoa tuottavat palvelut, kuten toimitus ja logistiikka, tapahtuvat sisämarkkinoilla; korostaa, että nämä uudistukset tehostavat verosäännösten noudattamista, keventävät hallinnollista rasitetta ja parantavat täytäntöönpanon valvontaa, ja samalla tuetaan reilua kilpailua ja vahvistetaan EU:n toimitusketjuja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan näiden toimenpiteiden tehokas täytäntöönpano, jotta voidaan maksimoida niiden hyödyt eurooppalaisille yrityksille ja kuluttajille;

63. kehottaa komissiota harkitsemaan toimenpiteitä, joilla pyritään vähentämään EU:n valmistajille, erityisesti pk-yrityksille, aiheutuvaa tarpeetonta sääntelytaakkaa ja vaatimusten noudattamisesta aiheutuvaa rasitetta, jotta toimintaedellytykset olisivat tasapuoliset ja jotta valmistajat voisivat kilpailla paremmin maailmanlaajuisten kilpailijoiden kanssa, jotka toimivat toimivampien vaatimustenmukaisuusstandardien alaisina;

64. kehottaa komissiota tehostamaan kansainvälistä yhteistyötä muiden samanmielisten maiden kanssa parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi, yhteisten haasteiden ja riskien tunnistamiseksi ja sähköistä kaupankäyntiä koskevien yhteisten toimien kehittämiseksi;

65. pitää tältä osin myönteisenä WTO:n yhteisen julkilausuman aloitetta sähköisestä kaupankäynnistä; toteaa, että sopimus hyödyttää kuluttajia ja yrityksiä helpottamalla rajatylittäviä sähköisiä liiketoimia, vähentämällä digitaalisen kaupan esteitä ja edistämällä innovointia sähköisessä kaupankäynnissä; korostaa kuitenkin, että sopimus on vain lähtökohta, ja kannustaa komissiota pyrkimään kunnianhimoisiin kauppasopimuksiin neuvotteluissa kumppanien kanssa, jotta varmistetaan sähköistä kaupankäyntiä koskevat sitovat määräykset;

***Tietoteknisten välineiden käytön lisääminen***

66. pitää myönteisenä, että komissio valmistelee parhaillaan hanketta, joka tähtää nykyisten tietokantojen, kuten markkinavalvontaa koskevan tieto- ja viestintäjärjestelmän, EU:n Safety Gate -järjestelmän ja tullialan riskienhallintajärjestelmän, yksinkertaistamiseen yhteiseksi yhteentoimivaksi järjestelmäksi, johon kootaan kaikki tuoteturvallisuutta ja tuoteväärennösten jäljittämistä koskeva tieto ja onnettomuusilmoitukset ja jolla varmistetaan yhteentoimivuus digitaalisen tuotepassin ja tulevan Euroopan unionin tullidatakeskuksen kanssa; kehottaa komissiota julkaisemaan tietoja tämän aloitteen täytäntöönpanon aikataulusta ja resurssivaatimuksista;

67. tukee komission aikomusta antaa markkinavalvontaviranomaisten käyttöön sähköisen valvonnan webcrawler-työkalu, jonka avulla ne voivat merkitä vaaralliset tuotteet, jotka ilmaantuvat aina uudelleen; pyytää komissiota asettamaan mahdollisimman pian saataville uuden webcrawler-työkalun, jotta tuotevalikoimaan otetut uudet tuotteet voidaan havaita ja vaatimustenvastaiset tuotteet merkitä ennen kuin ne päätyvät kuluttajille;

68. kannattaa tekoälyn, lohkoketjun ja esineiden internetin vastuullista käyttöä sähköisen kaupankäynnin alustoilla tuotevalikoimaan otettujen uusien tuotteiden havaitsemiseksi ja analysoimiseksi, tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten tekemien tarkastusten automatisoimiseksi ja riskien tunnistamiseksi sekä tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskevien tietokantojen integroimiseksi, jotta voidaan suorittaa reaaliaikaisia tarkastuksia markkinavalvonta- ja tulliviranomaisten välillä EU:n ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti; panee kuitenkin merkille, että tällaisen teknologian käyttöönoton korkeat kustannukset ovat edelleen este; korostaa, että tällaisen teknologian kattava käyttöönotto tehostaa käsittelyä erityisesti arvoltaan vähäisten tavaroiden kohdalla, kun otetaan huomioon, että monia eri tuotteita sisältävien pakettien suuri määrä rajoittaa valmiuksia suorittaa tarkastuksia;

69. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita vaihtamaan parhaita käytäntöjä ja etsimään kannustimia tarvittavan rahoituksen ja tuen tarjoamiseksi kansallisille viranomaisille, jotta voidaan lisätä teknologiaratkaisujen vastuullista käyttöä; ehdottaa, että tekoälyä, lohkoketjua ja esineiden internetiä voitaisiin käyttää sähköisen kaupankäynnin alustoilla tuotevalikoimaan otettujen uusien tuotteiden havaitsemiseen ja analysointiin, tarkastusten automatisointiin ja riskiprofilointiin sekä tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskevien tietokantojen integroimiseen, jotta useat viranomaiset voivat suorittaa reaaliaikaisia tarkastuksia;

70. korostaa, että jäsenvaltioiden olisi tehostettava etenkin arvoltaan vähäisten kuljetusten tullitarkastuksia ottamalla käyttöön riskiperusteisia arviointijärjestelmiä ja digitaalista seurantaa, jotta estetään vaatimustenvastaisten tuotteiden pääsy tullitarkastusten ohi; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään automatisoituja prosesseja, kuten automatisoitu etikettien skannaus, kun paketteja käsitellään tullissa;

71. toteaa, että osa verkossa toimivista markkinapaikoista käyttää myös tietoteknisiä välineitä vaarallisten ja laittomien tuotteiden havaitsemiseen ja poistamiseen alustoiltaan; korostaa kuitenkin, että verkossa toimivien markkinapaikkojen on investoitava enemmän näihin tietoteknisiin välineisiin ja lisättävä niiden käyttöä, jotta vaarallisten ja laittomien tuotteiden tarjoaminen ja myynti voidaan estää tehokkaasti; kehottaa komissiota edelleen kannustamaan verkossa toimivia markkinapaikkoja käyttämään tähän tietoteknisiä välineitä varmistaen, että noudatetaan kaikilta osin digipalvelusäädöksen 8 artiklaa, jonka mukaan ei ole yleistä velvoitetta valvoa välityspalvelujen tarjoajien siirtämiä tai tallentamia tietoja;

72. ehdottaa, että tuotteiden myyntiä, myynninedistämistä tai jakelua EU:n markkinoilla harjoittavien välittäjien olisi harkittava riskiperusteisten seurantajärjestelmien käyttöä laittoman sisällön tunnistamiseksi ja ehkäisemiseksi (laittomien tai vaarallisten tuotteiden esittäminen, kuvaaminen tai tarjoaminen myytäväksi) sanotun kuitenkaan rajoittamatta digipalvelusäädökseen kirjattua periaatetta, jonka mukaan verkossa toimiviin välityspalvelujen tarjoajiin ei olisi sovellettava valvontavelvoitetta yleisluonteisten velvoitteiden osalta; korostaa, että on tärkeää ottaa käyttöön nopeita reagointimekanismeja, joilla varmistetaan tietyn laittoman sisällön pysyvä poistaminen heti, kun verkossa toimivilla välityspalvelujen tarjoajilla on tosiasiallista tietoa siitä, että niiden rajapinnoilla esitetään tällaista laitonta sisältöä, ja että säilytyspalvelun tarjoajien on tärkeää toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet estääkseen saman tai vastaavan laittoman sisällön ilmestymistä uudelleen alustalleen;

***Kuluttajien tietoisuuden ja kuluttajavalistuksen parantaminen***

73. korostaa, että EU:n kuluttajilla ja tuontia harjoittavilla eurooppalaisilla pk-yrityksillä on usein liian vähän tietoa vaaroista ja haitoista, joita mahdollisesti vaaralliset tuotteet voivat aiheuttaa; korostaa, että kuluttajat kohtaavat yhä useammin elinkeinonharjoittajia, jotka eivät oikeudellisista velvollisuuksistaan huolimatta useinkaan kerro, että heidän tuotteensa valmistetaan EU:n ulkopuolella ja lähetetään sieltä; toteaa, että EU:n kuluttajien keskuudessa on kysyntää edullisemmille tuotteille, joita ostetaan EU:n ulkopuolisista verkkomarkkinapaikoista huomattavasti alhaisempien tuotantokustannuksien ja EU:n yritysten ja verkkoalustojen kilpailukyvyttömien olosuhteiden vuoksi; korostaa, että verkkomarkkinapaikat voivat käyttää manipuloivia suunnittelutekniikoita (harhauttavaa suunnittelua) vaikuttaakseen ostopäätöksiin; varoittaa pakonomaiseen ostokäyttäytymiseen, taloudellisiin vaikeuksiin ja tarpeettomien hyödykkeiden kertymiseen liittyvistä riskeistä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita järjestämään tiedotus- ja valistuskampanjoita vaarallisten tuotteiden verkko-ostamisesta ja sen mahdollisista seurauksista terveydelle, yksityisyydelle, ympäristölle ja kilpailukyvylle ja keskittymään niissä erityisesti haavoittuvassa asemassa oleviin kuluttajiin ja ajankohtiin, jolloin kuluttaminen on runsasta;

74. suosittelee edistämään käytetyn tavaran kulutusta kestävänä keinona vastata EU:n kuluttajien kohtuuhintaisten tavaroiden tarpeeseen; korostaa, että on tärkeää edistää käytettyjen tuotteiden uudelleenkäyttöä ja kannustaa siihen, sillä se on merkittävä tekijä kiertotalouden potentiaalin hyödyntämisessä;

75. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita valvomaan tarkasti ekologista suunnittelua koskevan asetuksen mukaisten tekstiilien ja muiden tuotteiden ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten sekä kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä vihreässä siirtymässä koskevan direktiivin[1] määräysten noudattamista, jotta varmistetaan, että kuluttajat saavat enemmän tietoa kestävyysnäkökohdista, kuten verkkomarkkinapaikoista ostettujen tuotteiden ympäristövaikutuksista, energiankäytöstä, korjattavuudesta tai kestävyydestä;

76. katsoo, että kuluttajaviranomaisia ja -järjestöjä, toimialajärjestöjä ja kauppakamareita olisi kannustettava toteuttamaan enemmän laajoja, koordinoituja tiedotuskampanjoita kuluttajien oikeuksista, mahdollisista riskeistä, mukaan lukien mahdollisuudet kollektiivisiin

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/825, annettu 28. helmikuuta 2024, direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä parantamalla suojaa sopimattomilta menettelyiltä ja parantamalla tiedottamista (EUVL L, 2024/825, 6.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj).

oikeussuojakeinoihin, ja oikeussuojamekanismeista erityisesti EU:n ulkopuolisilla verkkoalustoilla tehtävien ostosten yhteydessä; korostaa, että on myös lisättävä tietoisuutta kestämättömien liiketoimintakäytäntöjen ympäristöllisistä, terveydellisistä ja sosiaalisista vaikutuksista ja varoitettava kuluttajia uusien mainontatekniikoiden, kuten vaikuttajien ja digitaalisen maailman mielipidejohtajien, asemasta tuotteiden turvallisuutta ja luotettavuutta koskevien mielipiteiden muokkaamisessa; kehottaa komissiota toimimaan koordinoijana, kuten 5. helmikuuta 2025 annetussa komission tiedonannossa sähköisestä kaupankäynnistä mainitaan, ja tarkastelemaan mahdollisuuksia rahoittaa rajatylittäviä tiedotuskampanjoita, jotka kehitetään yhteistyössä tutkijoiden, kansalaisyhteiskunnan ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa;

***Kauppaa ja kehitystä koskevat näkökohdat***

77. kehottaa komissiota toimimaan tavoitetasonsa mukaisesti kansainvälisten kumppanien kanssa tehtyjen monenvälisten sopimusten suhteen, koska vaaralliset tuotteet ovat paitsi eurooppalainen myös maailmanlaajuinen haaste; toistaa, että kuten unionin tullikoodeksin uudistusta koskevassa Euroopan parlamentin kannassa todetaan, EU:n tulliviranomaisen olisi vahvistettava työjärjestelyt EU:n ulkopuolisten maiden viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa; korostaa, että tällaisten järjestelyjen avulla EU:n tulliviranomainen voisi vaihtaa tietoja, myös parhaita käytäntöjä, EU:n ulkopuolisten maiden viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa sekä toteuttaa yhteisiä toimia; kannattaa jatkuvaa sitoutumista kulutustavaroiden turvallisuutta käsittelevään YK:n kauppa- ja kehityskonferenssin työryhmään, joka on ratkaisevassa asemassa rajatylittävää valvontaa koskevien parhaiden käytäntöjen kehittämisessä;

78. kehottaa komissiota tehostamaan yhteistyötä kansainvälisten kumppanien kanssa WTO:n, Maailman tullijärjestön (WCO) ja G7:n kaltaisilla foorumeilla Kiinan vaikutusvallan tasapainottamiseksi sekä vastavuoroisuuden ja sääntöihin perustuvan kaupan varmistamiseksi; kehottaa komissiota nimenomaisesti sisällyttämään pakkotyötä koskevia järeitä ja täytäntöönpanokelpoisia velvoitteita nykyisiin kauppa- ja investointisopimuksiin, kun se seuraavaksi tarkistaa niitä ja neuvottelee niistä uudelleen; painottaa tarvetta vahvistaa EU:n ja Kiinan yhteistyömekanismeja ja avoimia sertifiointivaatimuksia, jotta voidaan varmistaa, että vaatimuksia noudatetaan;

79. korostaa, että EU:n tulevista kauppasopimuksista neuvoteltaessa on tarkasteltava palvelu- ja tuoteturvallisuutta sekä sääntelyn noudattamista koskevia määräyksiä; painottaa nimenomaisesti sääntelyä koskevien vuoropuhelujen ja yhteistyön merkitystä, jotta vaatimustenvastaiseen tuontiin voidaan puuttua tuloksellisesti, ja toteaa, että nämä kattavat hallinnolliset järjestelyt, paremman tullivalvontayhteistyön, kuljetusten jäljitettävyyden mahdollisimman

korkean tason ja tulliviranomaisten välisten tehostetut tietojenvaihtojärjestelyt;

80. kehottaa komissiota toimimaan ennakoivasti ja ottamaan pikaisesti käyttöön kohdennettuja kaupan suojatoimia, myös tukien vastaisia tutkimuksia, jotta voidaan torjua eurooppalaisiin yrityksiin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia; korostaa, että tällaisia toimia on koordinoitava tiiviisti keskeisten kansainvälisten kumppaneiden kanssa, jotta voidaan varmistaa niiden tehokas täytäntöönpano maailmanlaajuisesti sekä markkinoiden vastavuoroinen oikeudenmukaisuus;

81. kannustaa komissiota tehostamaan diplomaattisia toimia ja yhteistyötä kansainvälisillä foorumeilla, erityisesti WTO:ssa, WCO:ssa ja G7-ryhmässä, jotta voidaan tasapainottaa Kiinan strategista laajentumista digitaalisiin hallintokehyksiin, mukaan lukien sen digitaalista silkkitietä koskeva aloite; korostaa, että kansainvälisissä standardointielimissä tarvitaan avoimia, läpinäkyvämpiä ja vastuullisempia digitaalista kauppaa koskevia sääntöjä, jotta voidaan estää internetin pirstoutuminen ja lieventää rajoittavien sähköisten hallinnointimallien aiheuttamia riskejä;

82. suhtautuu myönteisesti sähköistä kaupankäyntiä koskevaan WTO:n yhteisen julkilausuman aloitteeseen, joka on tärkeä askel kohti maailmanlaajuisia digitaalisen kaupan sääntöjä; painottaa kuitenkin sen nykyisiä rajoituksia, jotka koskevat erityisesti tullien avoimuutta; kehottaa komissiota puhumaan vahvempien sitovien säännösten puolesta, jotta voidaan varmistaa niiden tehokas täytäntöönpano ja sisällyttäminen WTO:n oikeudelliseen kehykseen, ja huolehtimaan maailmanlaajuisista vaatimuksenmukaisuutta koskevista standardeista;

83. korostaa, että tarvitaan kansainvälisiä valmiuksien kehittämisaloitteita, joilla tuetaan kehittyvien maiden kestävää ja vaatimustenmukaista osallistumista digitaaliseen kauppaan; kehottaa komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen, erityisesti WTO:n, kanssa, jotta voidaan tehostaa sähköisen kaupankäynnin sääntelykehyksiä ja teknistä apua kehittyvissä maissa;

°

° °

84. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.